

NAPRAWCA (5) *sb m*

nã- (2), na- (1); nã- *RejPos*; nã- : na- *CzechRozm* (1:1); -praw- (2) *CzechRozm*, -prãw- (1) *RejPos*; końcowe a jasne.

sg *N* nãprawca (3). \diamond *I* nãprawcã (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Ten, kto spowodował, by coś wróciło do stanu sprzed zepsucia; reformator, reparator Calep, Cn; reductor Cn* (5) : Repurator – Naprawcza. *Calep* 912a; [nãprawcã/ Repurator, restaurator. *Volck Mmm2*].

Wyrażenie: »naprawca rzeczy skażonej« (1): Refor – Naprawcza rzeczy zkazonei. *Calep* 904b.

α. *O Chrystusie [czego]* (2) : iż [Chrystus] był duchã vmyŃlu człowieczego nãprawcã/ bãlwány y Bogi one pogãńŃkie/ tãk roŃprofzył [...] że teŃ drudzy y w zãpãmietãnie v ludzi przyŃzli. *CzechRozm* 95.

Wyrażenia: [»naprawca Ńwiata«: Nãd to wizytko maŃ obãczyć/ iż ten naŃlãchetnieyŃzy naprãwcã Ńwiata chãiał przywrócić człowiekã do pierwŃzey godnoŃci *WujPosN* 1584 I 242 (*Linde*).]

»utraconej niewinnoŃci naprawca« (1): Przeto przyŃzedŃzy ChriŃtus Iezus/ áby był oney vtrãconey niewinnoŃci naprãwcã/ grzech zgłãdził y Ńmierć *CzechRozm* 94.

2. *Ten, kto spowodował, by nie było skutków zła (o Chrystusie) [czego]* (1) :

Wyrażenie: »naprawca upadku« (1): by był tu nie Ńtãpił á nie przyŃzedł ten lekarz Ńwięty tego nędznego á zãrãzonego człowieczeńŃtwã nãŃzego/ á naprawcã y opãtrzyciel tego mizernego vpadku nãŃzego. *RejPos* 326v.

Szereg: »naprawca i opatrzyciel« (1): *RejPos* 326v *cf* »naprawca upadku«.

Synonimy: 1. *korrektor, napraszczacz, naprawiacz, naprawiciel, polepszacz, polepszyciel, poprawca, poprawiciel, przywrociciel.*

Cf **NAPRAWIACZ, NAPRAWICIEL**